

focus

FOCUS ALBERT TRINKS

Vlakbij Drachten ligt het plaatsje Ureterp, of Oerterp zoals het op het tweetalige plaatsnaambord staat. Het is een klein plaatsje met een rechte weg en een aantal zijweggetjes. De plaatselijke middenstand wordt gevormd door een supermarkt, een slijter en een schoenenwinkel. Door de aanwezigheid van die laatste was ik niet geheel onbekend in Ureterp, dus het huis van Albert Trinks had ik zo gevonden. In een klein doodlopend straatje woont Albert samen met Janneke in een fraaie twee onder een kapwoning. In de jaren 70 werd Albert's aandacht getrokken door een commercial, waarin de Flexifoil te zien was. Op 12 jarige leeftijd bestonden z'n inkomsten echter uitsluitend uit zakgeld, dus het budget om een dergelijke vlieger aan te schaffen was niet toereikend. Gelukkig was de portemonnee van Albert's vader wel toereikend genoeg, dus na enig gezeur kon de vlieger worden aangeschaft. De bijgeleverde lijnen bleken van een veel mindere kwaliteit dan de vlieger zelf, zodat het geruime tijd duurde voor-

dat Albert de vlieger onder controle had. Een aantal jaren later werd het Oerol festival op Terschelling bezocht en met nieuwe lijnen leverde Albert zijn bijdrage aan dit festival. Kort daarna werd het boek stuntvliegers 1 aangeschaft. Vanuit dit boek werd de speedfoil gemaakt. Zoals de naam al doet vermoeden betreft het hier een razendsnel broetje van de Flexifoil. Het oorspronkelijke plan was dat zijn moeder het naaiwerk voor de vlieger zou doen, maar moeders kwam al snel tot inkeer. Dus uiteindelijk werd het Albert's eerste zelf gemaakte vlieger. Toen hij van Leeuwarden naar Drachten verhuisde werd hij lid van vliegervereniging Wynpust. Het nadeel van vergaderingen bij vliegerverenigingen is, dat als je je hand opsteekt je direct in het bestuur zit. Dat ondervond ook Albert, want binnen een paar maanden nadat hij lid geworden was zat hij al in het bestuur. In Drachten kwam ook de overgang van stuntvliegers naar eenlijners. De eerste eenlijner was een Sanjo met een zon, deze zit nog steeds in Albert's foedraal. Het zelf maken van vliegers is trouwens ook de grootste uitdaging voor

Albert. Maken wat je in gedachten hebt, dat geeft hem grote voldoening. Dat hij daarbij een fantastische werkruimte te beschikking heeft zal ongetwijfeld meespelen. Op de zolder van hun huis heeft Albert een aparte werkkamer, waar hij zijn vliegers maakt. Deze kamer is voorzien van een grote werktafel met daarin verzonken de naaimachine. Tot zover niks bijzonders, ook een asbak, televisie en geluidsinstallatie kom ik regelmatig tegen. Maar dit is de eerste werkruimte

die ik gezien heb die voorzien is van aircó! Maar op zich niet overbodig, want wie het werk van Albert een beetje kent, weet dat er mening zweetdruppeltje verloren gaat. Naast het zojuist met vriend en clubgenoot Roelof afgeronde mega-project van een enorme Breedland delta, hebben al vele fraaie vliegers in deze werkkamer het levenslicht gezien. De meest opzienbarende vliegers van zijn hand zijn ongetwijfeld de twee Edo's met het Afghaanse meisje. Buiten het feit dat een Edo met zijn lange tomen een prachtige vlieger is om te zien, zijn de gezichten op deze Edo's een plaatje. De eerste Edo ontstond tijdens een winterproject van Wynpust. Albert zocht naar een treffend gezicht om op de Edo te appliqueer en kwam daarbij uit bij de foto van